I

(Acte legislative)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) 2021/847 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 20 mai 2021

de instituire a programului Fiscalis pentru cooperare în domeniul fiscal și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 1286/2013

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolele 114 și 197,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ([1]),

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ([2]),

întrucât:

(1) Atât programul Fiscalis 2020, care a fost instituit prin Regulamentul (UE) nr. 1286/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ([3]) și este implementat de către Comisie în cooperare cu statele membre și cu țările asociate, cât și programele care au precedat acestuia au contribuit în mod semnificativ la facilitarea și consolidarea cooperării dintre autoritățile fiscale din Uniune. Valoarea adăugată a acestor programe, inclusiv pentru protejarea intereselor financiare și economice ale statelor membre și ale contribuabililor, a fost recunoscută de către autoritățile fiscale din țările participante. Provocările pentru deceniul următor pot fi soluționate numai dacă statele membre privesc dincolo de frontierele teritoriului lor administrativ și cooperează intens cu omoloagele lor.

(2) Programul Fiscalis 2020 oferă statelor membre un cadru la nivelul Uniunii în care să dezvolte activitățile de cooperare. Respectivul cadru reprezintă o soluție mai rentabilă decât dacă fiecare stat membru ar stabili cadre proprii de cooperare la nivel bilateral sau multilateral. Prin urmare, ar trebui să se asigure continuitatea programului Fiscalis 2020 prin instituirea unui nou program în același domeniu, programul Fiscalis (denumit în continuare „programul”).

(3) Prin asigurarea unui cadru de acțiune care sprijină piața internă, stimulează competitivitatea Uniunii și protejează interesele financiare și economice ale Uniunii și ale statelor sale membre, programul ar trebui să contribuie la: sprijinirea politicii fiscale și a punerii în aplicare a dreptului Uniunii în domeniul fiscal; prevenirea și combaterea fraudei fiscale, a evaziunii fiscale, a planificării fiscale agresive și a dublei neimpozitări; prevenirea și reducerea sarcinii administrative inutile pentru cetățeni și întreprinderi în tranzacțiile transfrontaliere; sprijinirea unor sisteme

([1]) JO C 62, 15.2.2019, p. 118.

([2]) Poziția Parlamentului European din 17 aprilie 2019 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și poziția în primă lectură a Consiliului din 10 mai 2021 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial). Poziția Parlamentului European din 19 mai 2021 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial).

([3]) Regulamentul (UE) nr. 1286/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 de instituire a unui program de acțiune pentru a îmbunătăți funcționarea sistemelor de impozitare în Uniunea Europeană pentru perioada 2014-2020 (Fiscalis 2020) și de abrogare a Deciziei nr. 1482/2007/CE (JO L 347, 20.12.2013, p. 25).

fiscale mai echitabile și mai eficiente; valorificarea întregului potențial al pieței interne și stimularea unei competitivități echitabile în Uniune; sprijinirea unei abordări comune a Uniunii în cadrul forurilor internaționale; sprijinirea consolidării capacității administrative a autorităților fiscale, inclusiv prin modernizarea tehnicilor de raportare și de audit; precum și la sprijinirea formării personalului autorităților fiscale în această privință.

(4) Prezentul regulament stabilește un pachet financiar pentru program, care reprezintă principala valoare de referință, în înțelesul punctului 18 din Acordul interinstituțional din 16 decembrie 2020 dintre Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Europeană privind disciplina bugetară, cooperarea în chestiuni bugetare și buna gestiune financiară, precum și privind noile resurse proprii, inclusiv o foaie de parcurs către introducerea de noi resurse proprii ([4]), pentru Parlamentul European și pentru Consiliu în cursul procedurii bugetare anuale.

(5) Pentru a sprijini procesul de aderare și de asociere a țărilor terțe, programul ar trebui să fie deschis participării țărilor în curs de aderare și țărilor candidate, precum și candidaților potențiali și țărilor partenere din cadrul politicii europene de vecinătate, dacă sunt îndeplinite anumite condiții. Acesta ar putea fi deschis și altor țări terțe, în conformitate cu condițiile prevăzute în cadrul unor acorduri specifice între Uniune și țările respective privind participarea acestora la orice program al Uniunii.

(6) Prezentului program i se aplică Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului ([5]) (denumit în continuare „Regulamentul financiar"). Regulamentul financiar stabilește normele privind execuția bugetului Uniunii, inclusiv normele privind granturile, premiile, achizițiile publice, gestiunea indirectă, instrumentele financiare, garanțiile bugetare, asistența financiară și rambursările către experții externi.

(7) Acțiunile din cadrul programului Fiscalis 2020 s-au dovedit adecvate și, prin urmare, ar trebui menținute. Pentru a asigura o mai mare simplitate și flexibilitate în executarea programului și, prin urmare, pentru a îndeplini mai bine obiectivele acestuia, acțiunile ar trebui să fie definite numai în termeni de categorii generale, cu o listă exemplificativă de activități concrete, cum ar fi reuniuni și evenimente ad-hoc similare, inclusiv, după caz, prezența în birourile administrative și participarea la anchete administrative, colaborarea structurată pe bază de proiecte, inclusiv, după caz, audituri comune, și consolidarea capacităților informatice, inclusiv, după caz, accesul autorităților fiscale la registrele interconectate. Acolo unde este cazul, acțiunile ar trebui să vizeze și abordarea aspectelor prioritare în vederea îndeplinirii obiectivelor programului. Prin cooperare și consolidarea capacităților, programul ar trebui, de asemenea, să promoveze și să sprijine adoptarea inovațiilor și efectul stimulativ al acestora, în scopul îmbunătățirii în continuare a capacităților de realizare a priorităților centrale ale fiscalității.

(8) Având în vedere mobilitatea tot mai mare a contribuabililor, volumul tranzacțiilor transfrontaliere, internaționalizarea instrumentelor financiare și, în consecință, riscul crescut de fraudă fiscală, de evaziune fiscală și de planificare fiscală agresivă, toate acestea depășind cu mult frontierele Uniunii, adaptările sau extinderile sistemelor electronice europene în vederea cooperării cu țări terțe care nu sunt asociate la program și cu organizații internaționale ar putea fi în interesul Uniunii sau al statelor membre. În special, astfel de adaptări sau extinderi ar permite evitarea sarcinilor administrative și a costurilor inerente dezvoltării și operării a două sisteme electronice similare pentru schimbul de informații la nivelul Uniunii și la nivel internațional. Prin urmare, atunci când respectivul interes justifică acest lucru, astfel de adaptări sau extinderi ar trebui să fie eligibile pentru finanțare în cadrul programului.

(9) Având în vedere importanța globalizării și a combaterii fraudei fiscale, a evaziunii fiscale și a planificării fiscale agresive, programul ar trebui să prevadă posibilitatea de a implica experți externi, în sensul articolului 238 din Regulamentul financiar. Astfel de experți externi ar trebui să fie în principal reprezentanți ai autorităților guvernamentale, inclusiv ai autorităților guvernamentale din țări terțe neasociate, printre care și țările cel mai puțin dezvoltate, precum și reprezentanți ai organizațiilor internaționale, ai operatorilor economici, ai contribuabililor și ai societății civile. În acest context, prin „țară cel mai puțin dezvoltată" ar trebui să se înțeleagă o țară terță sau un

([4]) JO L 433I, 22.12.2020, p. 28.

([5]) Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iulie 2018 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1296/2013, (UE) nr. 1301/2013, (UE) nr. 1303/2013, (UE) nr. 1304/2013, (UE) nr. 1309/2013, (UE) nr. 1316/2013, (UE) nr. 223/2014, (UE) nr. 283/2014 și a Deciziei nr. 541/2014/UE și de abrogare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 (JO L 193, 30.7.2018, p. 1).

teritoriu din afara UE care este eligibil(ă) să primească asistență oficială pentru dezvoltare în conformitate cu lista relevantă publicată de către Comitetul de asistență pentru dezvoltare al Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică și pe baza definiției Organizației Națiunilor Unite a țărilor cel mai puțin dezvoltate. Selecția experților în cadrul grupurilor de experți ar trebui să se întemeieze pe Decizia Comisiei din 30 mai 2016 de stabilire a normelor orizontale privind înființarea și funcționarea grupurilor de experți ale Comisiei. În ceea ce privește experții numiți cu titlu personal pentru a acționa în mod independent în interes public, Comisia ar trebui să se asigure că aceștia sunt imparțiali, că nu se află într-un eventual conflict de interese cu obligațiile lor profesionale și că informațiile privind selecția și participarea lor sunt disponibile în mod public.

(10) În concordanță cu angajamentul Comisiei de a asigura coerența și simplificarea programelor de finanțare, stabilit în comunicarea acesteia din 19 octombrie 2010 privind revizuirea bugetului UE, resursele ar trebui să fie partajate cu alte instrumente de finanțare ale Uniunii dacă activitățile preconizate din cadrul programului urmăresc obiective care sunt comune mai multor instrumente de finanțare, excluzând dubla finanțare. Acțiunile întreprinse în cadrul programului ar trebui să asigure coerența în ceea ce privește utilizarea resurselor Uniunii în sprijinul politicii fiscale și al autorităților fiscale.

(11) Din motive de rentabilitate, programul ar trebui să valorifice eventualele sinergii cu alte măsuri ale Uniunii din domenii conexe, cum ar fi programul „Vamă” instituit prin Regulamentul (UE) 2021/444 al Parlamentului European și al Consiliului ([6]), Programul Uniunii de luptă antifraudă instituit prin Regulamentul (UE) 2021/785 al Parlamentului European și al Consiliului ([7]), Programul privind piața unică instituit prin Regulamentul (UE) 2021/690 al Parlamentului European și al Consiliului ([8]), Mecanismul de redresare și reziliență instituit prin Regulamentul (UE) 2021/241 al Parlamentului European și al Consiliului ([9]) și Instrumentul de sprijin tehnic instituit prin Regulamentul (UE) 2021/240 al Parlamentului European și al Consiliului ([10]).

(12) Acțiunile de consolidare a capacităților informatice sunt de natură să atragă cea mai mare parte a bugetului în cadrul programului. Prin urmare, dispoziții specifice ar trebui să descrie și să facă distincția între componentele comune și componentele naționale ale sistemelor electronice europene. În plus, ar trebui să fie clar definite atât domeniul de aplicare al acțiunilor, cât și responsabilitățile Comisiei și ale statelor membre. În măsura posibilului, ar trebui să se asigure interoperabilitatea între componentele comune și cele naționale ale sistemelor electronice europene, precum și sinergiile cu alte sisteme electronice ale programelor relevante ale Uniunii.

(13) În prezent, nu există nicio obligație de a elabora un plan strategic multianual pentru domeniul fiscal în vederea creării unui mediu electronic coerent și interoperabil de fiscalitate în Uniune. În scopul asigurării coerenței și coordonării acțiunilor de consolidare a capacităților informatice, programul ar trebui să prevadă cerința de elaborare a unui astfel de plan, un instrument de planificare care ar trebui să respecte și să nu depășească obligațiile care decurg din actele juridice relevante ale Uniunii.

(14) Prezentul regulament ar trebui să fie pus în aplicare prin intermediul programelor de lucru. Având în vedere atât obiectivele urmărite pe termen mediu și lung, cât și experiența dobândită de-a lungul timpului, programele de lucru ar trebui să se desfășoare pe perioade de mai mulți ani. Trecerea de la programele anuale de lucru la cele multianuale, desfășurate pe perioade de maximum trei ani fiecare, ar reduce sarcina administrativă atât pentru Comisie, cât și pentru statele membre.

([6]) Regulamentul (UE) 2021/444 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2021 de instituire a Programului „Vamă” pentru cooperare în domeniul vamal și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 1294/2013 (JO L 87, 15.3.2021, p. 1).

([7]) Regulamentul (UE) 2021/785 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2021 de instituire a Programului Uniunii de luptă antifraudă și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 250/2014 (JO L 172, 17.5.2021, p. 110).

([8]) Regulamentul (UE) 2021/690 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 aprilie 2021 de instituire a unui Program privind piața internă, competitivitatea întreprinderilor, inclusiv a întreprinderilor mici și mijlocii, domeniul plantelor, animalelor, produselor alimentare și hranei pentru animale și statisticile europene (Programul privind piața unică) și de abrogare a Regulamentelor (UE) nr. 99/2013, (UE) nr. 1287/2013, (UE) nr. 254/2014 și (UE) nr. 652/2014 (JO L 153, 3.5.2021, p. 1).

([9]) Regulamentul (UE) 2021/241 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 februarie 2021 de instituire a Mecanismului de redresare și reziliență (JO L 57, 18.2.2021, p. 17).

([10]) Regulamentul (UE) 2021/240 al Parlamentului European și al Consiliului din 10 februarie 2021 de instituire a unui Instrument de sprijin tehnic (JO L 57, 18.2.2021, p. 1).

(15) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei. Respectivele competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ([11]).

(16) În temeiul punctelor 22 și 23 din Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare ([12]), prezentul program ar trebui să fie evaluat pe baza informațiilor colectate în conformitate cu cerințe de monitorizare specifice, evitându-se totodată sarcinile administrative excesive, în special pentru statele membre, precum și o reglementare excesivă. Cerințele respective ar trebui să includă, după caz, indicatori cuantificabili, pe baza cărora să se evalueze efectele programului pe teren. Evaluarea intermediară și cea finală, care ar trebui să fie efectuate în termen de cel mult patru ani de la începerea implementării și, respectiv, de la încheierea programului, ar trebui să fie luate în calcul în procesul decizional al următorului cadru financiar multianual. Evaluarea intermediară și cea finală ar trebui să abordeze și obstacolele rămase în calea îndeplinirii obiectivelor programului și să propună sugestii de bune practici. Pe lângă evaluarea intermediară și cea finală, în cadrul sistemului de raportare cu privire la performanță, ar trebui întocmite rapoarte anuale privind progresele înregistrate. Rapoartele respective ar trebui să includă un rezumat al experiențelor dobândite și, după caz, al obstacolelor întâmpinate, în contextul activităților desfășurate în cadrul programului în anul respectiv.

(17) Comisia ar trebui să organizeze seminare periodice cu autoritățile fiscale, la care să participe reprezentanți ai statelor membre beneficiare, pentru a dezbate aspectele problematice și a propune eventuale îmbunătățiri legate de obiectivele programului, printre care și schimbul de informații între autoritățile fiscale.

(18) Pentru a răspunde în mod adecvat schimbărilor în materie de priorități ale politicilor fiscale, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește modificarea listei indicatorilor de măsurare a gradului de realizare a obiectivelor specifice ale programului și completarea prezentului regulament cu dispoziții privind stabilirea unui cadru de monitorizare și evaluare. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.

(19) În conformitate cu Regulamentul financiar, cu Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ([13]) și cu Regulamentele (CE, Euratom) nr. 2988/95 ([14]), (Euratom, CE) nr. 2185/96 ([15]) și (UE) 2017/1939 ([16]) ale Consiliului, protecția intereselor financiare ale Uniunii se realizează prin măsuri proporționale, inclusiv prin măsuri de prevenire, depistare, corectare și investigare a neregulilor, inclusiv a fraudei, de recuperare a fondurilor pierdute, plătite în mod necuvenit sau incorect utilizate și, dacă este cazul, prin impunerea de sancțiuni administrative. În special, în conformitate cu Regulamentele (Euratom, CE) nr. 2185/96 și (UE, Euratom) nr. 883/2013, Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) are competența de a desfășura investigații administrative, inclusiv verificări și inspecții la fața locului, pentru a stabili dacă a avut loc o fraudă, un act de corupție sau orice altă activitate ilegală care afectează interesele financiare ale Uniunii. În conformitate cu

([11]) Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

([12]) JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

([13]) Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 septembrie 2013 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (Euratom) nr. 1074/1999 al Consiliului (JO L 248, 18.9.2013, p. 1).

([14]) Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene (JO L 312, 23.12.1995, p. 1).

([15]) Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului din 11 noiembrie 1996 privind controalele și inspecțiile la fața locului efectuate de Comisie în scopul protejării intereselor financiare ale Comunităților Europene împotriva fraudei și a altor abateri (JO L 292, 15.11.1996, p. 2).

([16]) Regulamentul (UE) 2017/1939 al Consiliului din 12 octombrie 2017 de punere în aplicare a unei forme de cooperare consolidată în ceea ce privește instituirea Parchetului European (EPPO) (JO L 283, 31.10.2017, p. 1).

Regulamentul (UE) 2017/1939, Parchetul European (EPPO) este împuternicit să investigheze și să urmărească penal infracțiunile care afectează interesele financiare ale Uniunii, astfel cum sunt prevăzute în Directiva (UE) 2017/1371 a Parlamentului European și a Consiliului ([17]). În conformitate cu Regulamentul financiar, orice persoană sau entitate care primește fonduri din partea Uniunii trebuie să coopereze pe deplin pentru protejarea intereselor financiare ale Uniunii, să acorde drepturile necesare și să permită accesul reprezentanților Comisiei, ai OLAF, ai Curții de Conturi și, în ceea ce privește statele membre care participă la forma de cooperare consolidată în temeiul Regulamentului (UE) 2017/1939, ai EPPO și să se asigure că orice terț implicat în execuția fondurilor din partea Uniunii acordă drepturi echivalente.

(20) Țările terțe care sunt membre ale Spațiului Economic European (SEE) pot participa la programele Uniunii în cadrul cooperării stabilite în temeiul Acordului privind Spațiul Economic European ([18]), care prevede implementarea programelor pe baza unei decizii adoptate în temeiul acordului menționat. Țările terțe pot participa și pe baza altor instrumente juridice. Prezentul regulament ar trebui să cuprindă o dispoziție specifică prin care să se solicite țărilor terțe să acorde accesul și drepturile necesare pentru ca ordonatorul de credite competent, OLAF și Curtea de Conturi să își exercite în mod cuprinzător competențele care le revin.

(21) Prezentului regulament i se aplică normele financiare orizontale adoptate de Parlamentul European și de Consiliu în temeiul articolului 322 din TFUE. Respectivele norme sunt prevăzute în Regulamentul financiar și determină în special procedura de stabilire și execuție a bugetului prin granturi, achiziții, premii și gestiune indirectă și prevăd verificarea responsabilităților actorilor financiari. Normele adoptate în temeiul articolului 322 din TFUE includ, de asemenea, un regim general de condiționalitate pentru protecția bugetului Uniunii.

(22) Tipurile de finanțare și metodele de execuție prevăzute de prezentul regulament ar trebui alese pe baza capacității lor de a atinge obiectivele specifice ale acțiunilor și de a obține rezultate, luând în considerare, în special, costul controalelor, sarcina administrativă și riscul de neconformitate preconizat. Această alegere ar trebui să ia în considerare utilizarea de sume forfetare, finanțări forfetare și costuri unitare, precum și forme de finanțare care nu sunt legate de costuri, astfel cum se menționează la articolul 125 alineatul (1) din Regulamentul financiar. Costurile eligibile ar trebui stabilite în funcție de natura acțiunilor eligibile. Acoperirea cheltuielilor de deplasare, de cazare și de ședere pentru participanții la reuniuni și la evenimente similare ad-hoc și acoperirea costurilor ocazionate de organizarea de evenimente este considerată ca având maximă importanță pentru a se asigura participarea experților naționali și a autorităților fiscale la acțiunile comune.

(23) În conformitate cu articolul 193 alineatul (2) din Regulamentul financiar, se poate acorda un grant pentru o acțiune deja începută, cu condiția ca solicitantul să poată demonstra necesitatea demarării acțiunii înainte de semnarea acordului de grant. Cu toate acestea, costurile suportate înainte de data depunerii cererii de grant nu sunt eligibile decât în cazuri excepționale justificate în mod corespunzător. Pentru a se evita orice perturbare a sprijinului acordat de Uniune, care ar putea prejudicia interesele Uniunii, ar trebui să fie posibil ca, pentru o durată limitată la începutul cadrului financiar multianual 2021-2027 și numai în cazuri justificate în mod corespunzător, să se prevadă, în decizia de finanțare, eligibilitatea activităților și a costurilor de la începutul exercițiului financiar 2021, chiar dacă acestea au fost implementate și, respectiv, suportate înainte de depunerea cererii de grant.

(24) Întrucât obiectivul prezentului regulament nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre la nivel individual, dar, având în vedere amploarea sau efectele sale, acesta poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv.

(25) Regulamentul (UE) nr. 1286/2013 ar trebui, prin urmare, să fie abrogat.

(26) Pentru a asigura continuitatea în acordarea sprijinului în domeniul de politică relevant și pentru a permite ca implementarea să înceapă de la debutul cadrului financiar multianual 2021-2027, prezentul regulament ar trebui să intre în vigoare în regim de urgență și să se aplice cu efect retroactiv de la 1 ianuarie 2021,

([17]) Directiva (UE) 2017/1371 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2017 privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin mijloace de drept penal (JO L 198, 28.7.2017, p. 29).

([18]) JO L 1, 3.1.1994, p. 3.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Articolul 1

Obiect

Prin prezentul regulament se instituie programul Fiscalis pentru cooperare în domeniul fiscal (denumit în continuare „programul") pentru perioada 1 ianuarie 2021-31 decembrie 2027.

Prezentul regulament prevede obiectivele programului, bugetul programului pentru perioada 2021-2027, formele de finanțare din partea Uniunii și normele privind furnizarea finanțării.

Articolul 2

Definiții

În înțelesul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „fiscalitate" înseamnă aspectele, care includ elaborarea, administrarea, aplicarea și asigurarea respectării, referitoare la următoarele taxe și impozite:
   (a) taxa pe valoarea adăugată, prevăzută în Directiva 2006/112/CE a Consiliului ([19]);
   (b) accizele la alcool, prevăzute în Directiva 92/83/CEE a Consiliului ([20]);
   (c) accizele la produsele din tutun, prevăzute în Directiva 2011/64/UE a Consiliului ([21]);
   (d) impozitele pe produse energetice și energie electrică, prevăzute în Directiva 2003/96/CE a Consiliului ([22]);
   (e) alte impozite și taxe menționate la articolul 2 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2010/24/UE a Consiliului ([23]) în măsura în care acestea sunt relevante pentru piața internă și pentru cooperarea administrativă dintre statele membre;
2. „autorități fiscale" înseamnă autoritățile publice și alte organisme care sunt responsabile cu fiscalitatea sau cu activități aferente fiscalității;
3. „sisteme electronice europene" înseamnă un sistem electronic care este necesar pentru fiscalitate și pentru îndeplinirea misiunilor autorităților fiscale.

Articolul 3

Obiectivele programului

(1) Programul are ca obiective generale să sprijine autoritățile fiscale și fiscalitatea în vederea îmbunătățirii funcționării pieței interne, să promoveze competitivitatea Uniunii și concurența loială în Uniune, să protejeze interesele financiare și economice ale Uniunii și ale statelor sale membre, inclusiv împotriva fraudei fiscale, a evaziunii fiscale și a practicilor de evitare a obligațiilor fiscale și să îmbunătățească perceperea taxelor.

([19]) Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, 11.12.2006, p. 1).
([20]) Directiva 92/83/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind armonizarea structurilor accizelor la alcool și băuturi alcoolice (JO L 316, 31.10.1992, p. 21).
([21]) Directiva 2011/64/UE a Consiliului din 21 iunie 2011 privind structura și ratele accizelor aplicate tutunului prelucrat (JO L 176, 5.7.2011, p. 24).
([22]) Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității (JO L 283, 31.10.2003, p. 51).
([23]) Directiva 2010/24/UE a Consiliului din 16 martie 2010 privind asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor legate de impozite, taxe și alte măsuri (JO L 84, 31.3.2010, p. 1).

(2) Programul are ca obiective specifice să sprijine politica fiscală și punerea în aplicare a dreptului Uniunii în domeniul fiscal, să promoveze cooperarea între autoritățile fiscale, inclusiv schimbul de informații fiscale și să sprijine consolidarea capacității administrative, inclusiv a competențelor umane, precum și dezvoltarea și operarea sistemelor electronice europene.

Articolul 4

Buget

(1) Pachetul financiar pentru implementarea programului în perioada 2021-2027 este de 269 000 000 EUR la prețurile curente.

(2) Suma menționată la alineatul (1) poate să acopere și cheltuieli pentru activități de pregătire, monitorizare, control, audit, evaluare și alte activități de gestionare a programului și de evaluare a îndeplinirii obiectivelor sale. De asemenea, această sumă poate să acopere cheltuieli legate de studii, reuniuni ale experților, acțiuni de informare și comunicare, în măsura în care acestea au legătură cu obiectivele programului, precum și cheltuieli în legătură cu rețelele informatice axate pe prelucrarea și schimbul de informații, inclusiv cu instrumente informatice instituționale și alte tipuri de asistență tehnică și administrativă necesare în legătură cu gestionarea programului.

Articolul 5

Țări terțe asociate la program

Programul este deschis participării următoarelor țări terțe:

(a) țările în curs de aderare, țările candidate și candidații potențiali, în conformitate cu principiile generale și cu clauzele și condițiile generale de participare a acestora la programele Uniunii stabilite prin acordurile-cadru și deciziile consiliilor de asociere corespunzătoare sau prin alte acorduri similare și în conformitate cu condițiile specifice prevăzute în acordurile dintre Uniune și țările respective;

(b) țările cărora li se aplică politica europeană de vecinătate, în conformitate cu principiile generale și cu clauzele și condițiile generale de participare a țărilor respective la programele Uniunii stabilite prin acordurile-cadru și deciziile consiliilor de asociere corespunzătoare sau prin alte acorduri similare și în conformitate cu condițiile specifice prevăzute în acordurile dintre Uniune și țările respective, cu condiția ca țările respective să fi ajuns la un nivel satisfăcător de apropiere a legislației și a metodelor administrative pertinente de cele ale Uniunii;

(c) alte țări terțe, în conformitate cu condițiile prevăzute de un acord specific referitor la participarea unei țări terțe la orice program al Uniunii, cu condiția ca acordul:

  (i) să asigure un echilibru adecvat în ceea ce privește contribuțiile și beneficiile pentru țara terță care participă la programele Uniunii;

  (ii) să stabilească condițiile de participare la programe, inclusiv calcularea contribuțiilor financiare la programe individuale, și la costurile administrative ale acestora;

  (iii) să nu confere țării terțe competențe decizionale cu privire la program;

  (iv) să garanteze drepturile Uniunii de a asigura buna gestiune financiară și de a-și proteja interesele financiare.

Contribuțiile menționate la primul paragraf litera (c) punctul (ii) constituie venituri alocate în conformitate cu articolul 21 alineatul (5) din Regulamentul financiar.

Articolul 6

Implementarea și forme de finanțare din partea Uniunii

(1) Programul este implementat prin gestiune directă în conformitate cu Regulamentul financiar.

(2) Programul poate furniza finanțare sub oricare dintre formele prevăzute în Regulamentul financiar, mai precis prin granturi, premii, achiziții publice și rambursarea cheltuielilor de călătorie și de ședere suportate de experții externi.

CAPITOLUL II

Eligibilitate

Articolul 7

Acțiuni eligibile

(1) Numai acțiunile implementate în vederea realizării obiectivelor prevăzute la articolul 3 sunt eligibile pentru finanțare.

(2) Acțiunile menționate la alineatul (1) includ următoarele:

(a) reuniuni și evenimente ad-hoc similare;

(b) colaborarea structurată pe bază de proiecte;

(c) acțiuni de consolidare a capacităților informatice, în special dezvoltarea și operarea sistemelor electronice europene;

(d) acțiuni de dezvoltare a competențelor umane și alte acțiuni de consolidare a capacităților;

(e) acțiuni de sprijin și alte acțiuni, inclusiv:

(i) elaborarea de studii și de alte materiale scrise relevante;

(ii) activități de inovare, în special inițiative în materie de demonstrare a fezabilității conceptelor (*proof-of-concepts*), de proiecte-pilot și de realizare de prototipuri;

(iii) acțiuni de comunicare elaborate în comun;

(iv) orice alte acțiuni relevante prevăzute în programele de lucru menționate la articolul 13, care sunt necesare pentru atingerea obiectivelor prevăzute la articolul 3 sau care sprijină obiectivele respective.

Anexa I cuprinde o listă neexhaustivă a posibilelor forme ale acțiunilor relevante menționate la primul paragraf literele (a), (b) și (d).

Anexa III cuprinde o listă neexhaustivă a tematicilor prioritare ale acțiunilor.

(3) Acțiunile care constau în dezvoltarea și operarea unor adaptări sau extinderi ale componentelor comune ale sistemelor electronice europene în vederea cooperării cu țări terțe care nu sunt asociate la program sau cu organizații internaționale sunt eligibile pentru finanțare dacă prezintă interes pentru Uniune sau pentru statele membre. Comisia stabilește măsurile administrative necesare, care pot să prevadă ca părțile terțe vizate să contribuie financiar la respectivele acțiuni.

(4) În cazul în care o acțiune de consolidare a capacităților informatice, astfel cum este menționată la alineatul (2) primul paragraf litera (c) din prezentul articol, se referă la dezvoltarea și operarea unui sistem electronic european, numai costurile legate de responsabilitățile conferite Comisiei în temeiul articolului 11 alineatul (2) sunt eligibile pentru finanțare în cadrul programului. Statele membre suportă costurile legate de responsabilitățile care le sunt conferite în temeiul articolului 11 alineatul (3).

Articolul 8

Participarea experților externi

(1) Ori de câte ori acest lucru este benefic pentru realizarea unei acțiuni de implementare a obiectivelor programului prevăzute la articolul 3, pot participa în calitate de experți externi la o astfel de acțiune reprezentanți ai autorităților guvernamentale, inclusiv cei ai țărilor terțe care nu sunt asociate la program, printre care și țările cel mai puțin dezvoltate, și, dacă este relevant, reprezentanți ai organizațiilor internaționale și ai altor organizații relevante, reprezentanți ai operatorilor economici și ai organizațiilor care reprezintă operatori economici, precum și reprezentanți ai societății civile.

(2) Costurile suportate de experții externi menționați la alineatul (1) din prezentul articol sunt eligibile pentru rambursare în cadrul programului, în conformitate cu articolul 238 din Regulamentul financiar.

(3) Experții externi menționați la alineatul (1) sunt selectați de Comisie, inclusiv din rândul experților propuși de statele membre, pe baza competențelor, a experienței și a cunoștințelor relevante ale acestora pentru acțiunea specifică avută în vedere, în mod ad-hoc, în funcție de nevoile la momentul respectiv.

Comisia evaluează, printre altele, imparțialitatea acestor experți externi și lipsa oricărui conflict de interese cu obligațiile profesionale ale acestora.

CAPITOLUL III

Granturi

Articolul 9

Atribuirea, complementaritatea și finanțarea combinată

(1) Granturile din cadrul programului sunt atribuite și gestionate în conformitate cu titlul VIII din Regulamentul financiar.

(2) O acțiune care a beneficiat de o contribuție din alt program al Uniunii poate primi o contribuție și din partea programului, cu condiția ca aceste contribuții să nu acopere aceleași costuri. Normele programului relevant al Uniunii se aplică contribuției corespunzătoare la acțiune. Finanțarea cumulativă nu depășește costurile totale eligibile ale acțiunii, iar sprijinul din partea diferitelor programe ale Uniunii poate fi calculat pe bază proporțională în conformitate cu documentele care stabilesc condițiile pentru de acordare a sprijinului.

(3) În conformitate cu articolul 195 primul paragraf litera (f) din Regulamentul financiar, granturile se atribuie fără o cerere de propuneri dacă entitățile eligibile sunt autorități fiscale din statele membre și din țările terțe asociate la program, astfel cum se menționează la articolul 5 din prezentul regulament, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 5 din prezentul regulament.

(4) În conformitate cu articolul 193 alineatul (2) al doilea paragraf litera (a) din Regulamentul financiar, în cazuri justificate în mod corespunzător specificate în decizia de finanțare și pe durată limitată, activitățile care beneficiază de sprijin în temeiul prezentului regulament și costurile subiacente pot fi considerate eligibile începând cu 1 ianuarie 2021, chiar dacă acestea au fost implementate și, respectiv, suportate înainte de depunerea cererii de grant.

Articolul 10

Rata de cofinanțare

(1) Prin derogare de la articolul 190 din Regulamentul financiar, programul poate finanța până la 100 % din costurile eligibile ale unei acțiuni.

(2) Rata de cofinanțare aplicabilă în cazul în care acțiunile necesită atribuirea de granturi se stabilește în programele de lucru multianuale menționate la articolul 13.

CAPITOLUL IV

Dispoziții specifice pentru acțiunile de consolidare a capacităților informatice

Articolul 11

Responsabilități

(1) Comisia și statele membre asigură în comun dezvoltarea și operarea sistemelor electronice europene incluse în planul strategic multianual pentru domeniul fiscal („PSM-F") menționat la articolul 12, inclusiv proiectarea, specificațiile, testarea conformității, implementarea, întreținerea, evoluția, securitatea, asigurarea calității și controlul calității respectivelor sisteme.

(2) Comisia asigură în special:

(a) dezvoltarea și operarea componentelor comune stabilite în cadrul PSM-F;

(b) coordonarea de ansamblu a dezvoltării și operării sistemelor electronice europene având în vedere operabilitatea, interconectarea și îmbunătățirea lor continuă, precum și implementarea lor în mod sincronizat;

(c) coordonarea, la nivelul Uniunii, a sistemelor electronice europene în vederea promovării și implementării lor la nivel național;

(d) coordonarea dezvoltării și operării sistemelor electronice europene în ceea ce privește interacțiunea lor cu părți terțe, cu excepția acțiunilor destinate satisfacerii cerințelor naționale;

(e) coordonarea sistemelor electronice europene cu alte acțiuni relevante la nivelul Uniunii referitoare la guvernarea electronică.

(3) Fiecare stat membru asigură în special:

(a) dezvoltarea și operarea componentelor naționale stabilite în cadrul PSM-F;

(b) coordonarea dezvoltării și operării componentelor naționale ale sistemelor electronice europene la nivel național;

(c) coordonarea sistemelor electronice europene cu alte acțiuni relevante la nivel național referitoare la guvernarea electronică;

(d) furnizarea periodică de informații Comisiei cu privire la măsurile adoptate pentru a permite autorităților sale și operatorilor economici să utilizeze pe deplin sistemele electronice europene;

(e) implementarea la nivel național a sistemelor electronice europene.

Articolul 12

Planul strategic multianual pentru domeniul fiscal

(1) Comisia și statele membre elaborează un plan strategic multianual pentru domeniul fiscal (PSM-F) și îl actualizează. PSM-F trebuie să fie corelat cu actele juridice relevante ale Uniunii. Acesta enumeră toate sarcinile relevante pentru dezvoltarea și operarea sistemelor electronice europene și clasifică fiecare sistem electronic european sau parte a unui astfel de sistem electronic european ca fiind:

(a) o componentă comună, ceea ce înseamnă o componentă a sistemelor electronice europene elaborată la nivelul Uniunii, care este disponibilă pentru toate statele membre sau identificată a fi comună de către Comisie din motive care țin de eficiență, securitate și raționalizare;

(b) o componentă națională, ceea ce înseamnă o componentă a sistemelor electronice europene elaborată la nivel național, care este disponibilă în statul membru care a elaborat-o sau a contribuit la elaborarea acesteia în comun cu alte state; sau

(c) o combinație între componentele menționate la literele (a) și (b).

(2) PSM-F acoperă, de asemenea, acțiuni de inovare și acțiuni pilot, precum și metodologiile de sprijin și instrumentele de sprijin aferente sistemelor electronice europene.

(3) Statele membre notifică Comisiei finalizarea fiecărei sarcini care le-a fost atribuită în cadrul PSM-F. De asemenea, acestea raportează periodic Comisiei progresele înregistrate în ceea ce privește îndeplinirea sarcinilor lor.

(4) Cel târziu până la data de 31 martie a fiecărui an, statele membre transmit Comisiei rapoartele anuale privind progresele înregistrate cu privire la implementarea PSM-F pentru perioada 1 ianuarie-31 decembrie a anului precedent. Rapoartele anuale menționate se bazează pe un format prestabilit.

(5) Cel târziu până la data de 31 octombrie a fiecărui an, pe baza rapoartelor anuale menționate la alineatul (4), Comisia redactează un raport consolidat de evaluare a progreselor înregistrate de Comisie și de statele membre în implementarea PSM-F și pune raportul respectiv la dispoziția publicului.

CAPITOLUL V

Programare, monitorizare, evaluare și control

Articolul 13

Programe de lucru

(1) Programul este implementat prin programe de lucru multianuale, astfel cum sunt menționate la articolul 110 alineatul (2) din Regulamentul financiar.

(2) Programele de lucru multianuale se adoptă de către Comisie prin intermediul unor acte de punere în aplicare. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 18 alineatul (2).

Articolul 14

Monitorizare și raportare

(1) În anexa II sunt prevăzuți indicatorii pentru raportarea progreselor înregistrate de program în direcția realizării obiectivelor specifice stabilite la articolul 3 alineatul (2).

(2) Pentru a se asigura evaluarea eficace a progreselor înregistrate de program în direcția realizării obiectivelor sale, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 17, pentru a modifica anexa II pentru a revizui sau completa indicatorii, în cazul în care se consideră necesar, și pentru a completa prezentul regulament cu dispoziții privind stabilirea unui cadru de monitorizare și evaluare.

(3) Sistemul de raportare cu privire la performanță asigură faptul că datele pentru monitorizarea implementării și a rezultatelor programului sunt colectate în mod efectiv, eficace și la timp. În acest scop, destinatarilor fondurilor din partea Uniunii li se impun cerințe de raportare proporționale.

Articolul 15

Evaluare

(1) Evaluările programului se efectuează în timp util pentru a putea contribui la procesul de luare a deciziilor. Comisia pune evaluările la dispoziția publicului.

(2) Comisia efectuează o evaluare intermediară a programului de îndată ce sunt disponibile suficiente informații cu privire la implementarea acestuia, dar nu mai târziu de patru ani de la începerea implementării programului.

(3) Comisia efectuează o evaluare finală a programului la finalul implementării acestuia, dar nu mai târziu de patru ani de la sfârșitul perioadei menționate la articolul 1.

(4) Comisia comunică concluziile evaluărilor intermediară și finală, inclusiv propriile observații, Parlamentului European, Consiliului, Comitetului Economic și Social European și Comitetului Regiunilor.

Articolul 16

Protejarea intereselor financiare ale Uniunii

În cazul în care o țară terță participă la program printr-o decizie adoptată în temeiul unui acord internațional sau în temeiul oricărui alt instrument juridic, țara terță în cauză acordă accesul și drepturile necesare pentru ca ordonatorul de credite competent, OLAF și Curtea de Conturi să își exercite în mod cuprinzător competențele care le revin. În cazul OLAF, aceste drepturi includ dreptul de a efectua investigații, inclusiv verificări și inspecții la fața locului, astfel cum se prevede în Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013.

CAPITOLUL VI

Exercitarea delegării de competențe și procedura comitetului

Articolul 17

Exercitarea delegării de competențe

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 14 alineatul (2) se conferă Comisiei până la 31 decembrie 2028.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 14 alineatul (2) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.

(5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 14 alineatul (2) intră în vigoare în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 18

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de un comitet denumit „Comitetul pentru programul Fiscalis”. Comitetul respectiv reprezintă un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

CAPITOLUL VII

Informare, comunicare și publicitate

Articolul 19

Informare, comunicare și publicitate

(1) Destinatarii fondurilor din partea Uniunii recunosc originea fondurilor respective și asigură vizibilitatea fondurilor din partea Uniunii, în special cu ocazia promovării acțiunilor și a rezultatelor acestora, prin oferirea de informații specifice coerente, concrete și proporționale unor categorii de public diverse, care includ mass-media și publicul larg.

(2) Comisia pune în aplicare acțiuni de informare și comunicare privind programul, acțiunile întreprinse în temeiul programului și rezultatele obținute. Resursele financiare alocate programului contribuie, de asemenea, la comunicarea instituțională a priorităților politice ale Uniunii, în măsura în care respectivele priorități au legătură cu obiectivele menționate la articolul 3.

CAPITOLUL VIII

Dispoziții tranzitorii și finale

Articolul 20

Abrogare

Regulamentul (UE) nr. 1286/2013 se abrogă de la 1 ianuarie 2021.

Articolul 21

Dispoziții tranzitorii

(1) Prezentul regulament nu aduce atingere continuării sau modificării acțiunilor inițiate în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1286/2013, care continuă să se aplice acțiunilor respective până la încheierea acestora.

(2) Pachetul financiar aferent programului poate să acopere, de asemenea, cheltuielile de asistență tehnică și administrativă necesare pentru a asigura tranziția între program și măsurile adoptate în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1286/2013.

(3) Dacă este necesar, pentru a acoperi cheltuielile prevăzute la articolul 4 alineatul (2), se pot înregistra credite în bugetul Uniunii ulterior anului 2027, astfel încât să se permită gestionarea acțiunilor nefinalizate până la 31 decembrie 2027.

Articolul 22

Intrare în vigoare și aplicare

Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 ianuarie 2021.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 20 mai 2021.

Pentru Parlamentul European	*Pentru Consiliu*
Președintele	*Președintele*
D. M. SASSOLI	A. P. ZACARIAS

ANEXA I

LISTĂ NEEXHAUSTIVĂ A FORMELOR POSIBILE DE ACȚIUNI MENȚIONATE LA ARTICOLUL 7 ALINEATUL (2) PRIMUL PARAGRAF LITERELE (a), (b) ȘI (d)

Acțiunile menționate la articolul 7 alineatul (2) primul paragraf literele (a), (b) și (d) pot lua, printre altele, următoarele forme:

1. în ceea ce privește reuniunile și evenimentele ad-hoc similare:
   - seminare și ateliere, la care participă, în general, reprezentanți din toate țările participante, în cadrul cărora se fac prezentări, iar participanții sunt angrenați în discuții și activități intensive pe un anumit subiect;
   - vizite de lucru organizate pentru a le permite funcționarilor să dobândească sau să își dezvolte experiența sau cunoștințele în domeniul politicii fiscale;
   - prezența în birourile administrative și participarea la anchete administrative;
2. în ceea ce privește colaborarea structurată pe bază de proiecte:
   - grupuri de proiect, care sunt în general compuse din reprezentanți ai unui număr limitat de țări participante și care funcționează pentru o perioadă limitată în scopul realizării unui obiectiv predefinit, cu rezultate definite cu precizie, inclusiv coordonarea sau analiza comparativă;
   - grupuri operative, și anume forme structurate de cooperare, care au un caracter permanent sau temporar și care pun în comun expertiza pentru a îndeplini atribuții în domenii specifice sau pentru a efectua activități operaționale, beneficiind eventual de sprijinul serviciilor de colaborare online, de asistență administrativă și de infrastructură și echipamente;
   - control multilateral sau simultan, constând în verificarea coordonată a situației fiscale a uneia sau a mai multor persoane impozabile, care este organizat de două sau mai multe țări participante, printre care se numără cel puțin două state membre, cu interese comune sau complementare;
   - audituri comune, constând în anchete administrative privind situația fiscală a uneia sau a mai multor persoane impozabile, desfășurate de către o singură echipă de audit care este compusă din două sau mai multe țări participante, printre care se numără cel puțin două state membre, cu interese comune sau complementare;
   - orice altă formă de cooperare administrativă stabilită prin Regulamentele (UE) nr. 904/2010 ([1]) sau (UE) nr. 389/2012 ([2]) ale Consiliului sau Directivele 2010/24/UE sau 2011/16/UE ([3]) ale Consiliului;
3. în ceea ce privește acțiunile de dezvoltare a competențelor umane și alte acțiuni de consolidare a capacităților:
   - acțiuni comune de formare sau dezvoltare a unor programe de învățare online (*e-learning*), care să sprijine formarea competențelor și dobândirea cunoștințelor profesionale necesare în domeniul fiscal;
   - asistență tehnică, menită să îmbunătățească procedurile administrative, să consolideze capacitatea administrativă și să amelioreze funcționarea și operațiunile administrațiilor fiscale prin inițierea și schimbul de bune practici.

([1]) Regulamentul (UE) nr. 904/2010 al Consiliului din 7 octombrie 2010 privind cooperarea administrativă și combaterea fraudei în domeniul taxei pe valoarea adăugată (JO L 268, 12.10.2010, p. 1).

([2]) Regulamentul (UE) nr. 389/2012 al Consiliului din 2 mai 2012 privind cooperarea administrativă în domeniul accizelor și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2073/2004 (JO L 121, 8.5.2012, p. 1).

([3]) Directiva 2011/16/UE a Consiliului din 15 februarie 2011 privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal și de abrogare a Directivei 77/799/CEE (JO L 64, 11.3.2011, p. 1).

ANEXA II

INDICATORII MENȚIONAȚI LA ARTICOLUL 14 ALINEATUL (1)

Pentru raportarea cu privire la progresele înregistrate în îndeplinirea obiectivelor specifice prevăzute la articolul 3 alineatul (2), se utilizează următorii indicatori:

A. Consolidarea capacităților (capacități administrative, umane și informatice):

1. indexul privind aplicarea și punerea în aplicare a dreptului și a politicii Uniunii (numărul de acțiuni din cadrul programului organizate în cadrul aplicării și al punerii în aplicare a dreptului și politicii Uniunii în domeniul fiscal și numărul de recomandări emise în urma acțiunilor respective);

2. indexul privind învățarea (numărul de module de *e-learning* utilizate, numărul de funcționari formați și scorul de calitate acordat de participanți);

3. disponibilitatea sistemelor electronice europene (în procente referitoare la timp);

4. disponibilitatea rețelei comune de comunicații (în procente referitoare la timp);

5. un index al procedurilor informatice simplificate pentru autoritățile fiscale și operatorii economici (numărul de operatori economici înregistrați, numărul cererilor și numărul de consultări ale diferitelor sisteme electronice finanțate de program).

B. Schimbul de cunoștințe și colaborarea în rețele:

6. indexul privind robustețea colaborării (gradul de colaborare în rețea generat, numărul de reuniuni față în față și numărul de grupuri de colaborare online);

7. indexul privind bunele practici și orientări (numărul de acțiuni din cadrul programului organizate în acest domeniu; procentul autorităților fiscale care au utilizat o practică de lucru/o orientare elaborată cu sprijinul programului).

ANEXA III

LISTĂ NEEXHAUSTIVĂ A TEMATICILOR PRIORITARE POSIBILE ALE ACȚIUNILOR MENȚIONATE LA ARTICOLUL 7

În conformitate cu obiectivele specifice și cu obiectivele generale ale programului, acțiunile menționate la articolul 7 se pot concentra, printre altele, pe următoarele teme prioritare:

1. sprijinirea punerii în aplicare a dreptului Uniunii în domeniul fiscal, inclusiv formarea personalului în această privință, și contribuirea la identificarea posibilelor modalități de îmbunătățire a cooperării administrative între autoritățile fiscale, inclusiv a asistenței în materie de recuperare a creanțelor legate de impozite;
2. sprijinirea schimbului eficace de informații, inclusiv a cererilor de grup, a dezvoltării de formate informatice standard, a accesului autorităților fiscale la informații privind beneficiarii reali și a îmbunătățirii utilizării informațiilor primite;
3. sprijinirea funcționării eficace a mecanismelor de cooperare administrativă și de schimb de bune practici între autoritățile fiscale, inclusiv de bune practici în materie de recuperare a creanțelor legate de impozite;
4. sprijinirea digitizării și actualizarea metodologiilor autorităților fiscale;
5. sprijinirea schimbului de bune practici pentru combaterea fraudei în domeniul taxei pe valoarea adăugată.